

פנימיו, או ישרים יחוֹז. מה זה ישר יחוֹז? אמר לו, סוד עליון שאיתם ימי קדם של העתק הקדוש, נסתור כל הנסתורים. וימי עולם של ז"א, שהם נקרים פנימיו, (שם) רואים בדרך ישר מה פנימיו.

שארכיך לראות.

ששנינו, בשעה שהקדוש ברוך הוא משגיח בעולם ורואה שפחים מעשיהם של בני האדם למיטה, מתגלה העתק הקדוש בעיר אנפהין, ומסתכלים כל אוטם הפנים בפנים נסתורים, וכולם מתרברים. מה הטעם שמתבררים? מושום שמתכללים אליהם באלו בדרך ישר, שלא סוטים ימינה ושמאליה. זהו שבחוב ישר יחוֹז פנימיו. וכולם מתבררים ומשקימים זה את זה, עד שמתבררים כל העולמות. וכל העולמות נמצאים פאחד, ואזו

נקראו ה' אחד ושמו אחד. ובשחתה העולם מתרבים, נסתור העתק הקדוש, ואין משגיחים פנים בפנים, ואנו מתעוררים הידניים בעולם, והבשאות עולמים, ועתק הימים סתום ולא מתגלה. זהו שכתיב (דניאל) כייתי רואה עד שהבשאות הורמו ועתיק הימים יושב. עד שהבשאות הזרם, שאיתם הפתרים העולונים, משקימים את כל האחרים להעיםדים בקיומים. מי הם? האבות. ועתיק הימים ישב ולא מתגלה. ואנו מהפכים הרושים של העולם רחמים לדין.

שנינו. מצד האם יוצאים שומרי החוקים, הקליפות שליהם, ואוחזים במקל של הגבורה, שולטים על הרחמים, כמו שנאמר (במדבר ט) הנועדים על ה, על הי' מקש. ואנו נמצאים שלמים, ומתחוררת בכלם קטטה.

ישר יחוֹז. אמר ליה ר' עלאה, לאינון ימי קדם דעתיקא קדיישא, סתימא דכל סתימין. וימי עולם, דזעיר אנפהין, לאינון אקרון פנימיו, (איינו) חמאן באrho מישר מה דעתך לך למחמי.

הה Ана בשתהא דקודשא בריך הוא אשכח דעתני נשא לתהא, אהגלייא עתיקא קדיישא בזעיר אנפהין, ומסתכלון כל אינון אנפהין באנפהין סתימין, ומתרבען כלו. Mai טעם מא מתרבען. משום דמסתכלין אלין באלהן מישר, דלא סטו לימינא ולשמאלא, הדא הוא דכתיב (ד"ט י"ב) ישר יחוֹז פנימיו. ומתרבען כלו, ומשקין דא לדא, עד דאתברען כלו עלמא. ומשתכחן כלו עלמין בחד, וכדין אהקרני (זכריה י) יי' אחד ושמו אחד.

יבד חובי עלמא סגיאו, אסתים עתיקא קדיישא, ולא משגיחין אנפהין באנפהין, וכדין דיגין מתערי בעולם, וכורסונ רמיו, ועתיק יומין אסתים, ולא אהגלייא. הדא הוא דכתיב, (תניא ל) זהה היהת עד כי כורסונ רמיו ועתיק יומין יתיב. עד כי כורסונ רמיו, לאינון בתרעין עלאיין, דמשקין לבלהו אחרניין, לאוקומי בקיימייה. ימאן אינון. אבהן. ועתיק יומין יתיב, ולא אהגלייא. וכדין מהפכין חייבי עלמא רחמי לדינא.

הה Ана. מסטרא דאימה, נפקין גרדיגין נימוסין קליפין, ואחדין בקהלפו דגבורה, שלטין על רחמי, כמה דאת אמר (במדבר ט) הנועדים על יי', על יי' מפש. וכדין אשתחוו עלמין חסרים, (ס"א קמורי) דלא שלמין, וקטוטיתא אטער בבלהו.